Seinäjoella, perjantaisin

Yksityisnumeron hinta 1:—

Alas marxilaisuus!

LAKEUDEN SANA

Alas marxilaisuus!

Numero 17

Kansanliikkeen äänenkannattaja

28. IV. 1933

TOIMITUSVALIOKUNTA: VIHTORI KOSOLA, IIVARI KOIVISTO, REINO ALA-KULJU, MARTTI KANTELE, ILMARI TALVITIE, NIILO PIRILÄ

ISÄNMAAN TOUKOTYÖ

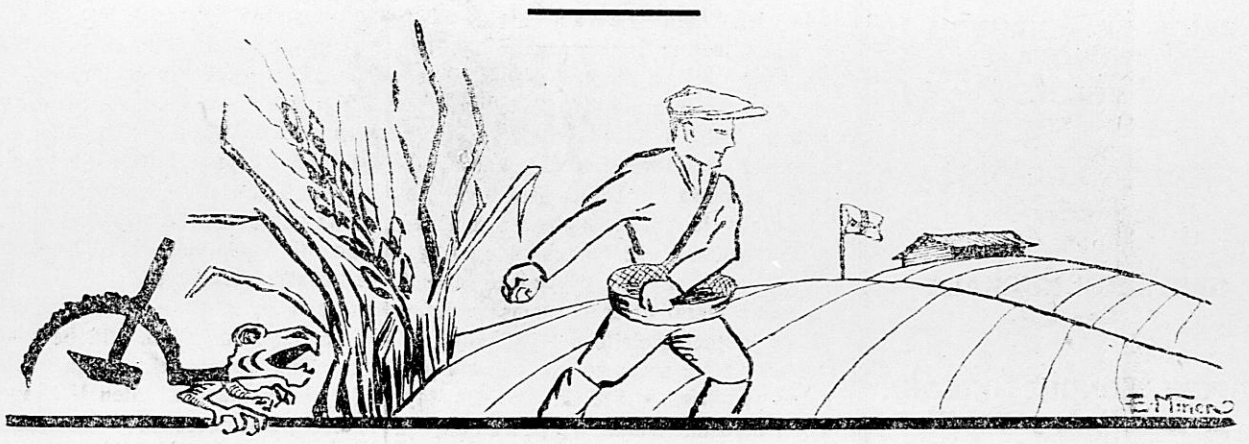

Vappu, toukokuun ensimäinen päivä, kevään juhla-airut!

Monina vappuina on isänmaallisen kansan mielessä liikkunut ristiriitaisia tunteita. Kevään juhlapäivähän on ilon ja valon tervetullut hetki, mutta sen tuomaan iloon on sekaantunut paljon sellaista, joka on sumentanut kirkasta mieltä: siniristit ovat liehuneet, mutta silloin ovat kaikuneet tantereet myöskin kansainvälisen maailmanvallankumouksen iskujoukkojen askelista ja punaiset liput ovat nostaneet ilmoihin juutalaisen marxilaisuuden aatehuminaa. Kun toisaalla on iloittu keväästä ja kansallisesta luonnosta, on toisaalla vannottu valoja epäkansallisille, sisintämme ja parhaimpia elämänarvojamme, koko olemassaoloamme uhkaaville tuhotunnuksille.

Mutta tahti on muuttumassa ja osittain jo muuttunutkin. Lapuan karhu on kerran jo ärjähtänyt. Se on nostanut käpälänsä iskuvalmiiksi ja se on iskenyt. Ja nyt havaitsemme: koko sivistyneessä maanpiirissä taistellaan niiden merkkitulien loisteessa, jotka Lapualla keväällä 1930 palamaan sytytettiin. Marxilaisuuden emämaassa Saksassa ovat punaiset epäjumalat suistuneet savisilta jalustoiltaan ja ankara taistelu käy sen muurilinnakkeita vastaan ei vain siellä, vaan kaikkialla, missä kansallinen, sivistyneelle yhteiskunnalle otollinen tahdonpohja on ollut olemassa. Kansat ja valtakunnat heräävät monikymmenvuotisesta punaisesta tai puolipunaisesta horroksestaan. Se, mikä vielä äsken oli kääpiön kirjoissa, on noussut jalopeuran koturneihin, ja ennen suuret punaiset kerberokset nuolevat nyt piskeinä uusien isäntiensä kansallisista taisteluista känsiytyneitä jänteviä kouria.

Vappu 1933 ei ole meilläkään enää yksinomaan punalippujen ja punaisten toukojen juhlapäivä. Sinimusta kyntömies on tarttunut kuokkaansa, jotta valkoinen kansa saisi kylvää uutta, satoisaa toivonsiementä keväiseen multaan. Jäljessä luikertelee kyllä vieläkin sirpin ja vasaran inhoittava kyykäärme, mutta ajanmerkit näyttävät, että sen päivät ovat luetut. Vielä joku ajastaika — ja Pohjolan Valkoinen Valtakunta on vapaa punaisesta basillista. Se vaatii vielä ankaraa työtä ja taisteluvalmista mieltä, mutta se tuo voiton.

Ottakaamme vastaan vappu ja sitä seuraavat toukokuun kyntö- ja kylvöpäivät tässä taistelumielessä. Kylväkäämme valkoinen valtakunnallinen siemen alttiina odottavaan suomalaiseen multaan. Se nostaa maasta voiman, joka takaa, että marxilaisuus murskataan!

I.K.L:n järjestöjohtajakurssit ovat parhaillaan Vanajassa

Isänmaallisen kansanliikkeen järjestöjohtajakurssit alkoivat torstaina Hämeenlinnan Vanajassa. Soitimme eilen kurssipaikalle Vanajan sk-taloon kuullaksemme, mitä näiltä ensimäisiltä IKL:n laajemmilta kursseilta kuuluu, ja saimme tietää seuraavaa.

— Miehiä kursseille ilmoittautui jo aikanaan erittäin runsaasti, mutta ei niille kuitenkaan ollut aikomuskaan ottaa kuin satakunta miestä, ja jaettiin paikat eri piirien mukaan. Osanottajia tuli ensimäisenä päivänä 120, mutta lisää vielä tulee toisena päivänä, eikä heitä poiskaan voi lähettää, vaikka tilat ovat tälle joukolle liian pienet, miehet kun ovat tulleet pitkiltäkin matkoilta. Osanottajajoukko nousee siis kaikkiaan huomattavasti toiselle sadalle.

— Ensimäisenä päivänä oli aluksi järjestelytoimenpiteitä, mutta lisäksi ehdittiin pitää kaksi luentoakin, jotka koskivat liikkeen järjestömuotoa ja tehtäviä. Niinikään oli torstai-iltana iltakokous, jossa kurssilaiset kertoilivat vaikutelmiaan kansanliikkeen työmaalta omalta kotiseudultaan. Ilta eli sekä nykyistä valtiollista asemaa selventävä että IKL:n toimintaa rohkaiseva. Tänään, perjantaina, jatkuvat järjestötyömuotoluennot, pitäen niitä kurssien johtajina toimivat ev. luutn. Susitaival ja kapt. Veijola. Niissä on selvitelty myös kansanliikkeen tähänastisia saavutuksia.

— Mitä tulee kurssien muuhun sisältöön, mainittakoon, että johtajien lisäksi tulevat niillä luennoimaan m.m. kapt. Kalsta Saksan kansallissosialismista, tri Gummerus fascismista, joht. Pihkala lähestyvästä vaalitoiminnasta, lisäksi prof. Sundström ja tri Annala eri aineista, m.m. marxilaisuudesta. Aikaisemmin oli puhetta, että myöskin joku sosialidemokraattinen toimihenkilö käväisisi kursseilla selvittäen omalta kannaltaan marxilaisuutta, ja eräs sellainen henkilö, muuan sos. dem. toimittaja, olikin perin halukas niille saapumaan, mutta asia järjestyi kuitenkin niin, ettei kursseilla ole tilaa tällaiseen yksipuoliseen luentoon, niin omalla tavallaan vitsikästä kuin se ehkä olisi ollutkin.

— Lauantaina saavat kurssilaiset IK L:n mustan puvun ja tekevät he tässä asussa sunnuntaina tervehdyskäynnin Riihimäelle, jossa silloin pidetään suuri isänmaallinen juhlatilaisuus. Sen jälkeen jatkuu kurssi vielä koko viikon, loppuen ensi lauantaina yleiseen juhlaan Hämeenlinnan raatihuoneella. Ehkä on syytä lopuksi vielä mainita, että kurssilaiset edustavat eri ikäluokkia, ollen kuitenkin keski-ikä vallitsevana, ja on kurssilaisaines erikoisen taattua, edustaen myös eri yhteiskuntapiirejä. Mieliala on alusta alkaen ollut reipas. Ja harvinaisen kaunis kevätilma puolestaan on suosinut alkutoimia. Mikäli vielä kuulimme, on kurssilaisten keskuudessa huomattavasti suurempi innostus kuin esim. eduskunnassa, jossa parhaillaan sorvataan — puserolakia!

Lapualaisnuorukainen hakattu pyörryksiin

Uusin näyte Evijärven „laillisuusrintaman" offensiiveista

Punaisessa Evijärven pitäjässä, josta Lakeuden Sana monasti on kertonut, on jälleen sattunut sikäläisiä "laillisuusoloja" kuvaava tapaus. Eräät vasemmistolehdet siitä jo ovat antaneet väritettyjä uutisia. Kerromme seuraavassa lyhyesti, mikä on totuus asiassa.

T.k. 20 päivän iltana vietettiin sikäl. nuorisoseuran talolla n.k. varhaisnuorisokerhoiltaa suljettujen ovien takana. Kuten muistetaan, on talo sama, jota m.m. suojeluskunta ja I.K.L. ovat jonkun kerran turhaan pyytäneet juhliensa viettoon. Vastaanpanijoiden etunenässä on aina ollut ent. maalaisliittolainen, nyk. pienviljelijäpuolueeseen kuuluva Aleksi Kultalahti.

Osa kerholaisia ja muutakin kansaa meni mainittuna iltana taloon akkunasta — mikä on siellä tavanmukaista, talon ovet kun usein pidetään tällaisissakin tilaisuuksissa suljettuina. Akkunasta heitä osa tuli sitten poiskin. Tultua oli mainittu Kultalahti joutunut joidenkin nuorten miesten "hampaisiin", tämä kun usein oli heitä uhkaillut, m.m. taivella eräässä kahvilassa, jossa hän oli vetänyt pyssyn esiin ja lapualaismielisille huomauttanut, että "reikiä voi syntyä". Nyt oli K. kuullut väärin erään nuorukaisen sanan "Kai sua" luullen sanan tarkoittavan "Kaisa". Tästä hän oli kovin suuttunut. Kotinsa portilla hän pyysi tal. poika Erkki Lummetta kotiinsa keskustelemaan. Tämä aikoikin mennä, mutta pihassa tuli äkkiä tallista K:n veli Heikki hyökäten Lumpeen päälle ja mukiloiden tätä pahasti m.m. silmän alle, niin että L. pahoin kolhittuna tuupertui maahan. Siinä sitten veljekset vielä yhdessä löivät Lummetta. L. pääsi jonkun ajan kuluttua jatkamaan matkaansa, mutta kun häneltä oli jäänyt hattu pihaan, lähti hän hakemaan sitä erään toverinsa kehoituksesta. Pihalle tultuaan hän joutui taas hyökkäyksen kohteeksi. Molemmat veljekset ja heidän isänsä, Heikki, rupesivat nyt häntä uudelleen hakkaamaan heittäen hänet sitten maantielle. Isä K. oli vielä pojille huomauttanut: "kovin olette kehnoja miehiä, kun ette omin voimin saa lyödyksi yhtä miestä".

Senjälkeen oli Lummetta yritetty viedä vanginkuljettajalle. Tällöin Heikki oli kysynyt Aleksilta: "Onko sulla pyssy mukana?" johon tämä vastasi: "On". "Onko siinä panos". "On", sanoi toinen, vetäen samassa pistoolin auki ja näyttäen, että panos siinä oli. Viedessään Lummetta tämän asunnon, kansakoulun, ohi L. kieltäytyi lähtemästä siviilien viemänä vanginkuljettajalle, mutta sensijaan suostui, että lähdettäisiin poliisin luokse, jolloin miehet lopulta päästivät hänet menemään kotiinsa. Kun siellä jo kaikki nukkuivat, tapasi Lumme toiset vasta aamiaispöydässä ja tällöin hänen veljensä insinööri Lumme havaitsi m.m. hänen kasvonsa hyvin turvottuneiksi ja sai kuulla, että tätä oli illalla hakattu. Ins. Lumme vei nyt veljensä autolla nimismiehen luo, joka määräsi hänet ensi työksi lääkäriin. Mainittakoon, että lyöty oli tällöin niin heikossa kunnossa, että nimismiehen luona pyörtyi. Lääkäri totesi hänen saaneen aivotärähdyksen sekä murtuman oikean puolen kylkiluihin antaen hänelle hoidon ja todistuksen.

Asia joutui nyt viranomaisten tutkittavaksi. Veljekset Kultalahti olivat jonkun päivän pidätettyinä, mutta päästettiin sittemmin vapaitsi. He olivat kutsuttaneet puolestaan 18 todistajaa, mutta nämä eivät voineet muuta kuin todistaa heitä vastaan. Heikki K. onkin tunnustanut pahoinpitelyn, mutta Aleksi ei tunnusta, vaan kieltää muistavansa mitään, koska oli "kiihoittuneessa tilassa".

Pahoinpidellyn puolelta nostetaan asiasta oikeusjuttu. Kultalahdet ovat saaneet nuorisoseuran pyytämään maaherralta uutta tutkimusta, mutta nimismies on ilmoittanut, että juttu on jo täysin tutkittu.

Tulkoon mainituksi, että nimenomaan Aleksi Kultalahti on näyttelijä huomattavaa osaa lapuanmielisten evijärveläisten haukkumisessa, jota hän on harjoittanut myös kirjeenvaihtajana Suomen Pienviljelijä nimellä tunnetussa punikkilehdessä. **Hänen kielenkäyttönsä on ollut niin raakaa, että paikkakuntalaiset ovat usein häntä varoitelleet** ja m.m. pyytäneet hänen pitämään suunsa kiinni, kun ei kerran osaa pysyä totuudessa. Hän esiintyy tässä punaisessa pitäjässä kaikinpuolin jonkinlaisena tietoviisaana johtomiehenä, joka kaikin keinoin pitää yllä "laillisuusrintaman" kunniaa, joka Evijärvellä, kuten jo ennestään muistamme, onkin onnistuttu pönkittämään punaisten ja maalaisliittolaisten yhteistyöllä melko lujasti, niin että suojeluskunnan johtomiehiinkin kuuluu m.m. henkilö, joka on oman kertomansa mukaan ollut punakaartin perustamiskokouksessa.

I.K.L:n naiset

kokoontuvat Lapualla sunnuntaina

I. K. L:n naisten koko maatakäsittävä kokous on sitten sunnuntaina t.k. 30 pnä Lapualla. Siihen ovat tervetulleita kaikki asianharrastajat, ja toivotaankin naisväen runsasta osanottoa, sillä onhan tämä ensimäinen kokous laatuaan. Siinä tullaan luomaan suuntaviivat I. K. L:n naisten toiminnalle vastaisuutta varten. Ohjelma selviää seuraavasta:

Kokouspaikkana on Seuratalo, jonne kokoonnutaan heti aamulla. Sieltä lähdetään joukolla kirkkoon yhteiseen jumalanpalvelukseen. Saarnan pitää Ylistaron kirkkoherra Arvi Malmivaara.

Jumalanpalveluksen jälkeen käydään kunniatervehdyksellä sankarihaudalla, missä opettajatar Elsa Forsman pitää muistopuheen ja lasketaan I. K. L:n naisten seppele. Varsinainen kokous alkaa klo 13. Rehtori Hilja Riipinen avaa kokouksen, minkä jälkeen edustajilla on tilaisuus lausua tervehdyksensä. Maanvilj. Vihtori Kosola pitää puheen, jota seuraa rehtori Maija Peronin alustus: naisten toiminta isänmaallisessa kansanliikkeessä. Alustuksen johdosta keskustellaan. Tohtori Kaino Oksanen pitää esitelmän eräistä yhteiskunnallisista ja koulukysymyksistä ja opettajatar Eva Somersalo aiheesta mihin perustuu vasemmiston valta ja vaikutus meillä? Tohtori Suoma af Hällström esitelmöi maanpuolustuskysymyksestä. Näiden lisäksi sisältyy ohjelmaan mahdollisesti vielä eräitä esityksiä.

Kokouksen jälkeen on vielä juhla yleisölle monipuolisella arvokkaalla ohjelmalla.

Karhun käpälästä

Oi terve, vappu, Marxin Kallen mainio punapäivä! Liput taas tankoihin nousevat. Suomen liput työväentalojenkin tankoihin. Se kai on tänä vuonna vissi se.

Se on näet tämä maailmankaikkeuden muoti hissukseen muuttunut sitten viime näkemän. Viime vappuna meilläkin oltiin vähän niinkuin apealla mielellä. Johtomiehet istuivat linnassa, suuri yhteinen ajatus oli pannaan julistettuna, henki kurkussa pakoilivat aktivistit pitäjän rajalta toiselle.

Mutta vuodessa voi tapahtua paljon ihmeitä. Onpa taas päästy ihan puserolakiin astikin ... Niukkanenkin on "poliittinen vainaja". Ja Pula-Jussi huhkii yhä syvemmissä pöytäkirjoissa. Ryti? Ryti? y.m.?

Mutta näin vapuksihan meidän piti puhua Marxin Kallesta. Niin, mitenkähän vaan olisi käynyt ja minkälainen olisi Euroopan-Venäjänkin kartta, jos tämä Kalle nuoruudessaan olisi antautunut esim. runoilijaksi. Älkää naurako! On siinä hitunen totuudellistakin pohjaa. Sillä ennenkuin Marx rupesi maailmanparantajaksi kapitaalia vastaan, hän kirjoitti — kolme nidettä rakkausrunoja! Ne hän omisti erään korkea-arvoisen valtioneuvoksen tyttärelle. Mutta eivät sonetit Kallelle lopultakaan maistuneet, vaan hän rupesi järjestämään "kaikkien maiden proletaarien yhtymistä" kommunistisella manifestillaan. Tosin näistä soneteista oli se hyöty, että tämä tytär, Jenny nimeltään, tuli hänen vaimokseen teroittaakseen hänen lyijyspännäänsä hikisessä "Das Kapital"-teoksen valmistumisessa.

Siitä pitäen sitten punaliput ovat liehuskelleet ja kansoja on kiihoitettu "kansainvälisen toveruuden" nimessä niin pitkälle, että ryssänmaalla ei yksityinen ihminen enää saa ajatellakaan, saatikka sitten puhua ääneen. Siitä pääsee m.m. hirteen tutkimaan "toveruuden" iskuvoimaa.

Ja meilläkin on pauhattu radiossa vapun edellä ja jälkeen maailmanvallankumouksen siltasaarelaisia teorioita niin, että mikrofoonit ovat verta hikoilleet. Mutta tässä ihmeitten maassa on nyt sattunut kumminkin — oi kansanvalta parka — sekin ihme, että — kiitos IK L:n — maisteri Pekka Railon vappukiihoitusjuttu radiosta on nyt lopultakin poistettu. Hävytöntä ajatuksenvapaudensortoa, sanovat sosialidemokraatariaanit. Lopun alkua, sallittaneen meikäläisen sanoa.

Mutta ne "kolme kansainvälistä nuolta" ovat tänä vuonna sossien vappumerkissä. Ne kuulemma merkitsevät: fascismia ja taantumusta vastaan! Taantumushan se jyllää Saksassakin, sillä ammattijärjestö on siellä äskettäin päättänyt erota Amsterdamin internationalesta, ja koko Saksan heräävä työläisväestö osoittaa lämmintä kunnioitustaan Adolf Hitlerille, niinkin lämmintä, että hän viime viikolla syntymäpäivänään sai tuhansien lahjojen joukossa vastaanottaa m. m. 75 kg. painavan tortun ja tuli yli 300 kaupungin kunniaporvariksi. Olisi siinä, tortussa, ollut Adolfilla pureskelemista, mutta kuten tunnetaan, tämä vihattu kansallissosialisti onkin sellainen mies, ettei hän itse käytä juuri mitään. Ei nosta edes palkkaakaan. Kaikki sellainen annetaan talouspulan helpoittamiseen. Siitä tortustakin tulee vappumaistiaisia monelle münchenläiselle pienokaiselle.

Niin "kansainvälisiä" siellä Saksassa nyt ollaan. Mutta meidän sasunistit ne vaan pauhaavat kuin ennenkin. Sasukin, jolla on herrainpäivät ja varsinkin -illat, pistelee paistoilleen mitä sylki suuhun tuo, antaapa vielä avustajillekin saman tilaisuuden. Äskettäin siellä oli m. m. sopiva kiihoitusruno, jossa sanottiin, että "leipä on ihmisen rukous" ja "Oma

Vappu — Virvokkeiden Päivä!

Kevätjuhlapäivän aurinko heittää lämmittävät säteensä ylitsemme ja tuo iloa mieleemme.

Juhlikaa Vappua! Virvoittakaa ruumistanne ja kohottakaa mielialaanne pistäytymällä nauttimassa Vappusimaa, tippaleipiä, kahvia, kaikkia kondiittorituotteita y.m. virkistävää!
Näitä tarjoavat Teille allamainitut liikkeet:

RAVINTOLA ELITE
Vaasa.
*
RAVINTOLA AINO
Vaasa, Pitkäkatu 51.
*
OTAVA
Kahvila ja Ravintola
Vaasa. Puh. 206.
*
RUOKALA ja KAHVILA LIBERTY
Vaasa.
*
LEIPOMO, KONDIITTORI ja KAHVILA STÅHL
Vaasa.
*
OLLONQVISTIN KAHVILA
Kauhajoki, kk.
*
KARIKOSKEN KAHVILA
Kauhajoki, kk.
*
KAHVILA JA RUOKALA KOTI
Kauhajoki, kk.

FRANS URA KAHVILA, LEIPOMOLIIKE
Tervajoki.
*
KAHVILA AINOLA
Seinäjoki.
*
RUOKALA ja KAHVILA TOIVOLA
Seinäjoki.
*
KUNNANTALON RAVINTOLA
Lapua.
*
KIVITALON RUOKALA
Lapua.
*
LEIPURI, KONDIITTORILIIKE ja KAHVILA, J. SALMI
Lapua.
*
MARTIKAISEN RAVINTOLA
Lapua. Puh. 119
*
JUHO PENTTILÄN KAHVILA
Ylistaro.

Viimeiset juoksuhaudat

Ei ole kauan siitä, kun sos. dem. puolueen järjestösihteeri Emil Sallila piti H:gin työväentalon kuuluisassa A-salissa n.k. klo kahdentoista luennoilla esitelmän, missä hän yritti todistella, että "sosialidemokratia seisoo vankalla pohjalla". Hän perusteli väitettään sillä, että nykyisin on saatu kokoon "koko työväen luokkavoima". Ei kuitenkaan muistanut kiittää Lapuan Liikettä siitä, että sos. demot saivat tuon lisävoimansa kommunisteista.

Mutta ääni siltasaarelaiskelloissa on kuitenkin muuttunut. Heidän päälehtensä varsinkin on viime aikoina ollut artikkelipuolella täynnä hätähuutoja. Äskettäin lehti lopetti erään hätähuutokirjoituksensa viittaamalla Ranskan pääministerin joku aika sitten lausumiin sanoihin: "olemme nyt vapautemme viimeisessä juoksuhaudassa". Lehti lisäsi: "hyvä olisi, jos kaikkien demokraattisten maiden pääministerit ajattelisivat niitä sanoja".

"Vankalta pohjalta" äärimäisiin juoksuhautoihin on pitkä matka. Marxilaiset tuntevat sen jo nahoissaan. Mutta toistaiseksi heillä ei ole mitään hätää, sillä nuo "demokraattiset pääministerit" ovat tosiaankin ajatelleet siivekkäitä ranskalaisia sanoja. Samaan aikaan kuin rikosoikeuden ekspertit ovat todistaneet marxilaispuolueemme rikolliseksi, ja siitä on tehty eduskuntavälikyselykin, hosuu eduskunta yötä päivää jouduttaakseen lopullisten lakitekeleitten joukkoon sellaisen lain, jonka ilmeisenä tarkoituksena on tuon marxilaisuusrikollisuuden paljastajan, isänmaallisen kansanliikkeen, nujertaminen. Taistelu "viimeisistä juoksuhaudoista" on todellakin alkanut. Tänään on viittaamamme "puserolaki" kolmannessa käsittelyssä ja ilmeisesti pääsee paperille tullakseen kiireesti — Lapuan Liikkeen ratkaisevalla myötävaikutuksella valitun presidentin allekirjoituksella vahvistetuksi!

Näin pitkälle on taas tultu. Kuinka pitkälle jousi saakaan kiristyä? Vappuna, kansainvälisen marxilaisuuden vanhana kiihoituspäivänä, on meillä syytä havahtua ajattelemaan, miten ratkaisevassa tienmutkassa todellakin seisomme. On peräänantamattoman taistelun hetki käsissä. Isänmaallisen kansanliikkeen vapputunnuksena on oleva: marxilainen vapaus on karkoitettava viimeisestä juoksuhaudastaan!

Sosiaaliset pakkokahleet

E.-P. maatalousmiehet vaativat tapaturmavakuutuspakon poistamista.

Etelä-Pohjanmaan maataloustuottajain liiton vuosikokous pidettiin eilen Seinäjoella. Kokouksen avasi M. E. Harja. Puhetta johti maanv. J. Hölsö ja sihteerinä oli liiton sihteeri N. Harja. Hyväksyttiin tili- ja vuosikertomus. Metsänhoit. I. Kalkkinen esitelmöi metsänomistajain talouspoliittisesta järjestäytymisestä. Kokoukselle esitettiin Kauhajoen, Kauhavan ja Ilmajoen maat. tuott. yhdistysten esitykset, joissa vaadittiin liiton toimenpiteitä siihen nähden, että pakollinen tapaturmavakuutuslaki maataloustuottajain kohdalta tulisi kumotuksi. Asiasta syntyi vilkas keskustelu. Kaikki puhevuoronkäyttäjät olivat sillä kannalla, että tämä laki olisi kiireesti kumottava, ja jätti kokous asian ajamisen liiton huoleksi, ensi kädessä keskusliiton puoleen kääntyen.

Vapaussotamme

valokuvat talteen

Suomen vapaussodan 15-vuotismuistoja vietettäessä ei ole unohdettava erästä tähän asti melkein kokonaan laiminlyötyä kulttuuritehtävää, jonka onnistuminen myöhempään ajankohtaan jätettynä voi olla epävarma.

Kokemus on osoittanut, että valokuvien saaminen vain muutamiakin vuosia aikaisemmin eletyistä tapahtumista on vaikeata.

Vapaussodasta otettujen valokuvien kerääminen ei siksi enää siedä viivytystä, sillä jokainen taaksejäävä vuosi hävittää tästä arvokkaasta aineistosta korvaamattoman osan.

Kun nyt Suomen vapaussodasta aiotaan julkaista kuvateos ja sen päätoimittajiksi ovat lupautuneet puolustuslaitoksemme johdossa olevat kenraalit L. Malmberg ja Hugo Österman, kehoitan kaikkia kansalaisia, joilla on vapaussotaamme liittyviä valokuvia, luovuttamaan ne tähän tarkoitukseen käytettäviksi.

Koska kaikista kerääntyneistä valokuvista aiotaan jättää jäljennökset sotaarkistoa varten, tarjoutuu täten samalla mahdollisuus täydentää sen kokoelmia mitä arvokkaimmalla kuva-aineistolla.

Helsingissä, huhtik. 18 pnä 1933.

G. Mannerheim.

— **Uusi aikataulu** on astunut voimaan Juho Peltosen linja-autoille. Auto kulkee jälleen myöskin Kauhajoelle. Viittaamme ilmoitukseen.

KESKUSTELU JATKUU

Kulttuuribolshevismista

Pyrkiessään maailmanvallankumoukseen, on juutalaisilla jokaisessa maassa kaksi pahaa kompastuskiveä, nimittäin isänmaallisuus ja uskonto. Näitä tuhotakseen täytyy heidän käyttää suunnattomasti varoja ja toimia eri aloilla käyttämällä kaikkia mahdollisia menettelytapoja.

Juutalaiset sanovat salaisissa pöytäkirjoissaan, että "meillä on edessämme strategisesti valmistettu suunnitelma, jonka toteuttamisesta emme missään tapauksessa saa luopua, jollemme halua tehdä tyhjäksi vuosisatojen työtä". Valaisemme lyhyesti muutamilla viittauksilla, mitä tämä suunnitelma sisältää.

Yleensä on tunnettua, että kommunismia levitetään rahan voimalla. Kaikkiin maihin palkataan laumoittain asiamiehiä. Kun näitä asiamiehiä usein joutuu poliisin toimesta kiinni, niin tavataan heiltä monasti suuriakin rahasummia. Nähtävästi tämän kansainvälisen toiminnan rahoituksessa ovat osakkaina juutalaiset, jotka sitten eri maissa valtaan päästyään, toivovat saavansa omansa takaisin satakertaisesti, saatuaan marxilaisten teoriainsa mukaan maan ja tuotantolaitokset valtaansa.

Mutta tämä suora toiminta ei ole juutalaismarxilaiselle riittävä. Heidän täytyy myöskin saada oppineita ja kansallisia voimia puolelleen tai ainakin heille suopeamielisiksi. Siksi toimivat he myös kulttuurin eri aloilla, tietenkin siinä muodossa, että se edistää heidän tarkoitusperiään.

Uskonnon hävittämiseksi ovat bolshevikit laatineet Venäjällä järjettömän 5-vuotissuunnitelman. Samoin ovat he muihinkin maihin järjestäneet "jumalattomain liiton" uskonnon hävittämistä varten. Suomeen on äskettäin yritetty saada uskontoa pilkkaava näytelmä "Vihreät laitumet", jonka on kirjoittanut eräs amerikanjuutalainen. Tätä näytelmää puolustivat innokkaasti sosialistiset ja liberalistiset sanomalehdet. Kansallisten voimien avulla onnistuttiin kuitenkin tämän kansainvälisten hyökkäys torjumaan.

Muita toimintamuotoja ovat esim. russelilaisuus, joka perustuu muka raamatun pohjalle, mutta jonka kärki on käännetty kirkkoa ja papistoa vastaan. Eräs russellilainen saarnaaja lausui joku kuukausi sitten pitämässään puheessa, että "saatanan sotajoukkoja ovat rahamiehet, kirkko ja sotalaitos". Tämä, jos mikään, on yhtä pitävää bolshevismin kanssa, ja se onkin luonnollista, sillä russellilaisuuden on perustanut juutalainen kauppias Russell.

Mitä on sitten kulttuuribolshevismi? — Juutalaiset sanovat pöytäkirjoissaan: "Ei-juutalainen oppineisto pöyhkeilee tiedoillaan, tarkistamatta kuitenkaan noita tietojaan loogillisesti. Heidän sivistyneensä tulevat toteuttamaan kaikki ne tieteen teoriat, jotka meidän asiamiehemme ovat sovittaneet niin, että ne kasvattavat mielet meidän tarkoituksillemme sopivaan suuntaan. Kiinnittäkää huomionne meidän aikaansaamiimme darvinismin, marxilaisuuden, nietscheläisyyden voittoihin. Näiden oppien hajoittava vaikutus ei-juutalaisten mieliin on jo selvästi havaittavissa".

Liberalismin pääperiaatteena on vapaamielinen suhtautuminen sellaisiinkin yhteiskuntaa hajoittaviin ilmiöihin, jotka eivät ole kansallisen yhtenäisyyden kannalta hyväksyttäviä. Viime vuoden lopulla esim. Tulenkantajat-nimisessä lehdessä, joka on nuorten kirjailijain liberalistisen suunnan kannattaja, oli sellainenkin ajatus, että "kirkko on tuhottava lyömällä pisto sen sydämeen". Yleensä emme halua väittää, etteivätkö monet liberalistit toimisi rehellisessä mielessä ja hyvässä luulossa, mutta nähtävästi he eivät syvenny "loogillisesti" tarkistamaan aatteittensa paikkansapitäväisyyttä. Juuri siksi he joutuvat levittämään bolshevistisiakin ilmiöitä toisinaan siten, että he suhtautuvat niihin vapaamielisesti ja toisinaan niitä puolustaenkin, kuten Helsingin Sanomat puolustaessaan "Vihreiden laitumien" näyttelemistä ja Tulenkantajat hyökätessään kansallista kirkkoamme vastaan.

Jokaisen yhteiskuntaa säilyttävän kansalaisen tulee olla selvillä kaikista isänmaallisuutta ja uskontoa tuhoavista ja heikontavista järjestöistä ja toimintamuodoista, joiden avulla kansainväliset juutalaiset ja heidän asiamiehensä työskentelevät lopullisen päämääränsä, maailmanherruuden saavuttamiseksi. Paitsi juutalais-marxilaista kommunismia ja sosialidemokratiaa, lienee samalle rintamalle kuuluva myöskin kansainvälinen vapaamuurarijärjestö, jonka vaikutusta ilmenee liberalisteissa huomattavasti. Kansojen puolustustahtoa taas pyrkii heikontamaan pasifismi, joka ei kuitenkaan näytä vastustavan bolshevikien varustelua, mutta kylläkin porvarillisten maiden. Kansallista kirkkoamme koettavat hajoittaa ja heikontaa monet uskonnolliset lahkot.

Kun toisinaan rehelliset, kunnolliset ja isänmaalliset kansalaiset joutuvat puolustamaan ja edistämään sellaisia pyrkimyksiä ja aatteita, jotka heikontavat kansallista yhtenäisyyttämme tai ovat yhteiskunnan vastaisia, niin johtuu tämä siitä, ettei tällainen kansalainen ole asioista tietoinen ja että hän ei ole "loogillisesti" asioita tarkistanut. Syvällä valistustoiminnalla on tässä suhteessa tärkeä tehtävä.

Maallikko.

Kevät - uusi puku.

Juuri nyt on sopivin tilaisuus teettää pukimet kevät- ja kesäkaudeksi.
Voimme tarjota ensiluokkaisten liikkeiden kangasvarastoista runsaasti kuosikkaita ja kestäviä laatuja.
Pyrkimyksemme on aina huolellisella työllä ja kohtuullisilla hinnoilla saavuttaa asiakkaittemme luottamus.
Käykää tutustumassa kevätuutuuksiin ja uusiin kuoseihin. Tiedustelkaa hintojamme. Tilatkaa pukimenne meiltä.

Vaatturi Isak Jouppila

Ilmajoki, aseman lähellä.

Tampereen kirje

Terveiset täältä punaisesta Tampereesta. Kansanliikkeen henki on täällä noussut ja edelleenkin nousee, vaikkakaan emme ole IKL osastoa vielä tänne saaneet. Perustamispuuhat kyllä ovat käynnissä. Täällä vietettiin äskettäin Tampereen valloituksen, viikkoja kestäneen, paljon uhreja vaatineen ja vapaussodan ratkaisevimman taistelun, 15-vuotisjuhlia, taistelun, joka siirsi taas ryssän ja ryssälle ominaisen saastan rajan etelämmäksi.

Vapausjuhlia vietettiin, käyttääkseni Kansan Lehden sanontaa, "tankkien räminän, konekivääreiden rätinän ja lentokoneiden surinan säestyksellä". Mutta, kuten aikaisemminkin, ei täkäläinen sosialistinen kaupunginhallitus katsonut voivansa valtakunnan lipuilla liputtaa julkisia rakennuksia. Kansan Lehti kirjoitti sittemmin lippujen vetäjistä: "— vetääkseen lipun sen murheellisen tapauksen muistoksi, jota valloittajat tänään viettävät". Tämänkin käsittää, kun on kysymys kansainvälisistä sosialisteista, mutta huomattuamme, että täkäläinen Kauppaoppilaitoskaan ei liputtanut lauvantaina, tiedustelimme asiaa koulun rehtorilta. Koska tämä sk. esikunnan jäsen, sk. valistusohjaaja, "laillisuusmies" y.m. ei pyynnöistä huolimatta uskaltanut liputusmääräystä antaa, vaan tyytyi kansainvälisiin määräyksiin, oli joitakin miehiä, jotka eivät pidä kaalista muodossa eikä toisessa ja niin liehui sunnuntaina lippu sielläkin. Muuten vielä tästä rehtorista eräs seikka. Samaan aikaan ilmestyi sk. piirin lehti, jossa tämä samainen "konsuli" ylistää vapaussodan muistoja sekä Tampereen valloitusta. Näin on suojeluskuntaan kuuluvatkin alistettu kuulemaan entisiä isänmaan pettureita ja tottelemaan heidän määräyksiäänkin.

Kun lauvantaina 1. 4. olivat liput liehuneet m.m. Kaupungintalollakin, pyysivät sosialistipomot poliisin virka-apua estääkseen valtakunnan lipun nostamisen. Tällä kerralla otti poliisimestari sosialisteillekin odottamattoman otteen, ilmoittaen, että "valtakunnan poliisi ei tule estämään valtakunnan lipun nostamista minnekään". Yllätys oli siis molemminpuolinen. Hyvin kuvaavaa muuten täkäläiselle "kansanvaltaiselle" sosialisti-"paratiisille".

Äskettäin oli täällä myöskin lähtiäiset Mikko-tohtorin kyytipojille, jotka astuivat kalterijääkäreiksi reippaalla mielellä ja tietoisina siitä, että heidän jatkamansa työ tämän provokaattorin ja luopion puheiden lopettamiseen edelleenkin antaa hedelmiä. Kun Mikko automatkallaan läpi aamuisen, aurinkoisen Hämeen vannoi kautta kunniasanansa (olikohan sitä enään silloinkaan jäljellä), että hän ei enään tulisi puheiden pitämistä varten

maa mansikka, muu maa mustikka. Kumpi parempi? Makuasia".

Makuasia, juu. Mutta eiköhän se olisi, Sasu, parempi, että sinäkin jättäisit tällaiset makuasia-kansainvälisyydet hihkumatta ja antaisit kansalle oikeita neuvoja siitä, miten kansa leipää saisi, sillä kyllä se, leipä, tottakin tällaisena pulaaikana paljon merkitsee, vaikka ei se mikään rukous olekaan. Emmekä me luule, että se leipä Suomen nälkäänäkevälle kansalle yleensäkään tulee sillä agitatiovaahdolla, jota m.m. toveri Hakkila tässä vapun alla järjesteli Lahden kaupungissa sanoessaan siellä juhlapuheessa seuraavatkin ylösrakentavat sanat: "Toivon, että lahtelaiset pitäisivät tulevissa vaaleissa huolen siitä, että punaiseen Hämeeseen, Suomen sydämen eteläosaan, muodostuisi samanlainen kaupunki kuin on Tampere Pohjois-Hämeessä, jossa työväki hallitsee 365 päivää vuodessa ja porvarit ainoastaan yhden". Jonka jälkeen kuului näytellyn näytelmä "Peljätty perheenlisäys". Me luulemme, että se perhelisäys barrikaadin sillä puolella taitaa hiljalleen olla enimmäkseen vähennystä, sillä ei kai Suomen työväki, joka kyllä useat vaput on haaskannut aikaansa joukkokatselmuksiin juutalaisprikaasien mukaisesti, niin tyhmää sentään ole, että se iankaiken kannattaa harteillaan pulleavatsaisia sasukraatteja, jotka työväen "eheyttämisen" nimessä järjestelevät, kun ei muuten passaa, vaikka merimieslakkoja yhdessä kommuunavällärien kanssa.

Se merimieslakkokin oli lahja sekin Suomen elinkeinoelämälle ja sitä mukaa ennenkaikkea Suomen työväestölle. Niin, sen lakon johtoelimissä kuuluu näet olevan tunnettu tulipalokommunisti Niilo Välläri, mutta eiköpähän lankojen kerimistä ensin suorittaneet Ruotsissa pakoilleet Poika Tuominen ja Kanerva, jotka nyt, työnsä tehtyään ja asianomaiset oorterit sasuisteille tänne annettuaan, ovat lähteneet Ruotsista oikeaan isänmaahansa, sinne mihin kaikki muutkin työväenpettäjät ovat luikkineet ja tulevat kai vastakin luikkimaan, itseensä leniniläiseen kaalimaahan. Siellähän sitä on hyvä yhä edelleen tukea täkäl. lakkolaisia bolshevikien puolesta Suur-Britannian tuontikieltoja vastaan. Ja se, seläntakainen offensiivi, sehän onkin niitä kaikista kunniakkaimpia.

Ihan samantapaista kuin mitä maalaisliitto harjoittaa talonpojan kustannuksella ilveillen vuodesta toiseen niillä korkopolitikoillaan, kuten se nytkin taas tällaisen kysymyksen vaalisyötikseen ottaen on itsensä merkinnyt. Jotta talonpoika taas sitä äänestäisi korkeille virkapaikoille, ja ennen muuta eduskuntaan, joka niukkasmarkkoja säästämättä rahoittelee poliisikomennuskuntia, joita sitten taas sopii lähettää vaikka Nivalan talonpoikien niskaan. Niin, kyllä niihin Kivimäen "lentäviin" ryhmäyksikköihin miljoonia piisaa tältä puolipunaiselta eduskunnalta, mutta kuinka kauan? Rookas pillit, sanoo ruotsalainen.

Ja, ruotsalaisuudesta puheenollen, sopinee myöskin kysyä: kuinka monta kertaa suomalaisen ylioppilasnuorison pitää laulaa äänensä turvoksiin ennenkuin nämä "parlamentaariset" ja "kansanvaltaiset", "aitosuomalaiseen" maalaisliittoon nojautuvat hallitukset järjestävät valtionvlioniston valtakunnankieliseksi **huusholliksi? Näkeeköhän sitä** vappua vuosikaan tämän sukupolven kansalainen?

Aikoihan tässä nyt tulla vappuartikkelia kerrakseen, mutta kun sydämenkyllyydestä puhuu, niin tuleepahan sanotuksi.

Yksi hyvä tässä vapussakin sentään on, nim. se, että hallitus ei vielä ole kutsunut Väinö Vuolijokea pois Berliinistä. Saa kerran hän, tämä kateederisosialistien rutshollariedustaja, nähdä siellä, miten Saksassa tänä vuonna vappua vietetään — ei punapäivänä, vaan kansallisena juhlapäivänä. Ehkä hän siellä saa sieluunsa pienen pistoksen, kun entinen rintamasotilas Göring nousee puhujalavalle ja julistaa: "Me tulemme repimään jokaisesta kirjasta pois sanan — marxilaisuus. 50 vuoden päästä ei yksikään kansalainen saa tietää, mitä tuo sana merkitsee".

Montakohan kuukautta linnaa meillä saisi, jos tässä Lakeuden Sanassa jotain siihen suuntaan tiuskahtaisi? Vähintäin kai ainakin pääsylipun pääjohtaja Ryömän psykoterapeuttisesti tutkittavaksi.

Mutta: iloista vappua kuitenkin! Ja terveisiä IKL:n kursseille Vanajaan! Tutkikaa pojat kiireesti niitä marxisminkin aakkosia, jotta ehditte käydä ne läpi ennen kuin tulee sen komennuskunnan prefekti ja sanoo, että teidän on nyt hajaannuttava, sillä sotilaallisluontoiset yksiköt on tästä maasta hävitettävä viimeistä kirjainta myöten, että marxilaiset saavat rauhassa onnellistaa valtakuntaamme suloisella vappuinternationalellaan.

Karhunpenikka.

Osuuskassa

ON MAAMIESTEN OMA PANKKI. SEN OVAT MAANVILJELIJÄT ITSE PERUSTANEET, SITÄ HOITAVAT JA VALVOVAT MAAMIEHET. OSUUSKASSA MAKSAA KORKEIMMAN KÄYVÄN KORON. SE ON VAKAVARAINEN TALLETUSPAIKKA, JOKA VALVOO TALLETTAJAIN JA LAINAAJAIN ETUJA.

MAAMIESTEN SÄÄSTÖVARAT MAATALOUTTA PALVELEMAAN!

Alavuden Pahajoen Osuuskassa Alavus.	**Ilmajoen Osuuskassa** Ilmajoki.
Alavuden Rantatöysän Osuuskassa Alavus.	**Kainaston Osuuskassa** Kauhajoki.
Alavuden Sydänmaan Osuuskassa Sydänmaa.	**Ylistaron Osuuskassa** Ylistaro.
Nurmon Osuuskassa Nurmo.	**Viitalankylän Osuuskassa** Peräseinäjoki.

Tri JOHANSONIN

Kirjelmä tasavallan presidentille

Kuten tunnettua, jätti tri V. F. Johanson t. k. 26 pnä tasavallan presidentille kirjelmän raaputusministeri Niukkasen asiasta. Kirjelmää koskevan uutisen otsikoi Ajan Suunta ent. min. Rytiä koskevalta osalta niin, että lehden senpäivän numero takavarikoitiin, ja lehti tietysti joutuu vielä raastupaan. Kun kirjelmä on senluontoinen, että siinä mainituista asioista saadaan kuulla vielä paljon jälkinäytöksiä, on lukijan syytä panna se talteen. Kirjelmä kuuluu seuraavasti:

Tasavallan presidentille.

Senjälkeen kun Oikeuskansleri joulukuun 14 päivänä 1932 päivätyllä syytekirjelmällään (liite 1) on saattanut minut syytteeseen Helsingin kaupungin Raastuvanoikeudessa ent. ministeri J. Niukkasen herjaamisesta, on sanottu Raastuvanoikeus kuluvan huhtikuun 10 päivänä antamallaan päätöksellä ratkaissut tuon syytejutun (liite 2). Päätöksessään toteaa Raastuvanoikeus riidattomaksi tosiasiaksi paitsi muuta, että marraskuun 6 päivänä 1923 pidetyssä Valtioneuvoston istunnossa, jonka pöytäkirjasta on kysymys, kukin Valtioneuvoston jäsen vuoronsa mukaan otti osaa äänestykseen. Nykyisessä Valtioneuvoston istuntoa koskevassa pöytäkirjassa (liite 3) todetaan kuitenkin asiainmeno ainakin sikäli totuudenvastaisesti, että sen mukaan ministerit Sunila ja Vennola eivät olisi ollenkaan ottaneet osaa äänestykseen.

Kun silloinen valtiovarainministeri Risto Ryti on vastuussa tämän pöytäkirjan oikeellisuudesta, olen minä katsonut velvollisuudekseni tiedoittaa asiasta Teille, Herra Tasavallan Presidentti, mainitakseni samalla, että Raastuvanoikeus on sitäpaitsi äänestyksen jälkeen katsonut todennäköiseksi, että nykyinen todellisuudesta poikkeava pöytäkirja on tehty tarkoituksella vaihtaa se siihen 19 päivänä marraskuuta 1923 oikeuskanslerinvirastoon tarkastettavaksi jätettyyn ja sittemmin sieltä poisotettuun toisensisältöiseen Valtioneuvoston pöytäkirjaan, joka oli korjattava ministeri J. Niukkasen tekemän väärennyksen peittämiseksi, — yhden tuomioistuimen jäsenen ollessa sitä mieltä, että myöskin viimeksimainitusta asianlaidasta oli täysi näytös esitetty.

Olen kääntynyt Teidän puoleenne Herra Tasavallan Presidentti, ensinnäkin senvuoksi, että minut vallan aiheettomasti on vedetty juttuun siitä huolimatta, että aivan riidatonta on, että paitsi ministeri J. Niukkasen tekemää väärennystä muitakin rikoksia saman pöytäkirjan suhteen on olemassa; toisekseen senvuoksi, että minulla ei ole mahdollisuutta saada muutosta Raastuvanoikeuden päätöksen perusteluihin, vaikka voisinkin ministeri J. Niukkasta vastaan esittää lisätodistusainehistoa ylioikeudessa ja kolmanneksi senvuoksi, että minun on muutenkin vaikeata saada asiaa täysin selvitetyksi niinhyvin ministeri J. Niukkasen tekemän väärennyksen kuin toisten saman hallituksen jäsenten saman asian yhteydessä tekemien rikosten suhteen.

Herra Tasavallan Presidentti, en ole kääntynyt Teidän puoleenne varsinaisesti omassa asiassani, vaikkakin minulle on raskasta olla sekoitettuna sellaiseen oikeusjuttuun, jonka kanssa minulla ei itse asiassa ole mitään tekemistä. En ole myöskään kääntynyt puoleenne osoittaakseni ketään lain määräämään rangaistukseen saatettavaksi, sellainen ei kuulu yksityiselle kansalaiselle. Tahdon vain saada asian täysin selvitetyksi — varsinkin kun ent. ministeri J. Niukkanen edelleen jatkaa syytettään minua vastaan — niin ja kun, kuten sanottu, en havaitse muutakaan mahdollisuutta olevan, kuin Teidän, Herra Tasavallan Presidentin, henkilökohtainen puuttuminen asiaan, olen Teihin vedonnut.

Edellä esittämieni seikkojen perusteella rohkenen kunnioittavimmin pyytää, että Te, Herra Tasavallan Presidentti, Hallitusmuodon 47 §:n mukaisesti määräisitte syytteen nostettavaksi valtakunnanoikeudessa kaikkia niitä Valtioneuvoston jäseniä vastaan, joidenka syyksi tämän asian yhteydessä voidaan lukea jotakin rikollista.

Helsingissä, huhtikuun 25 päivänä 1933. V. F. Johanson.

— **Jaakko Gummerus: HERRAN SANAN VALOSSA.** Piispa Gummeruksen uusi teos on viime aikoina ilmestyneen hartauskirjallisuutemme kaikkein huomattavimpia. Tekijähän on kansankirkkomme voimakkaimpia persoonallisuuksia ja tunnettu saarnamies. — Kirjan hinta 30 mk., sid. 40 mk. — Otavan kustantama.

— **John Bunyan: KRISTITYN VAELLUS** Turmeluksen kaupungista Taivaan maahan. Bunyanin maailmankuulu teos tulee nyt julkisuuteen uutena suomennoksena, piispa Erkki Kailan asiantuntevana, huolellisena työnä. "Kristityn vaellus" on evankeelisen hartauskirjallisuuden suurin teos. Kirja liittyy Otavan pienikokoiseen Hartauskirjojen sarjaan

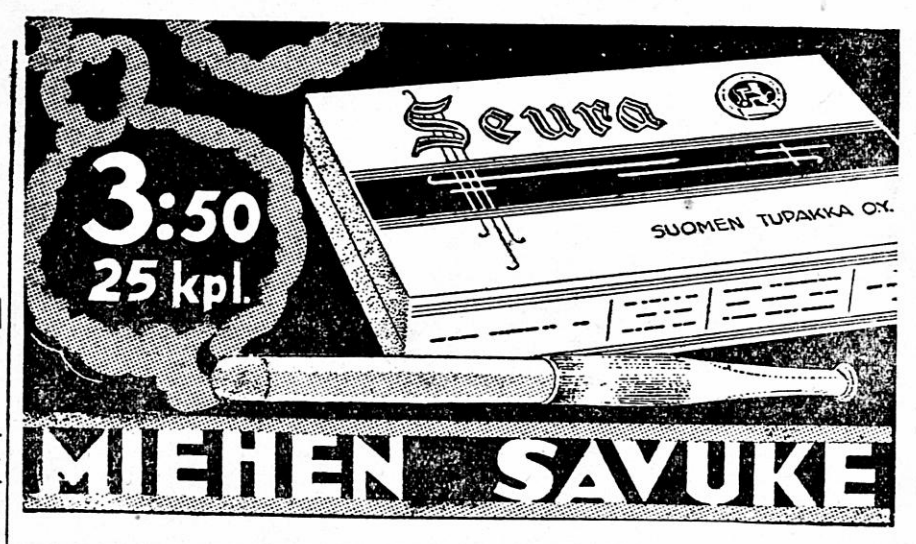

Polkupyörä-korjaamo

Puskantie 8. **Seinäjoki.**
Puh. 125.

Uusi varasto saapunut tuoreita **sisä- ja päällyskumia y.m.**
Korjaukset suoritetaan nopeasti ja huolella. Hinnat kohtuulliset.

Nurmen Sähköliike

Veden päällä liikkuva suutari

on nyttemmin kuollut

MILJOONIAKO SOSDEMOILLE?

Siinä vanhassa, historiallisessa kaupungissa länsirannikolla, jonka satamasta vuosisatojen kuluessa kauppalaivoja on lähtenyt kaukaisille merille, on kauan elänyt ja asunut eräs mitättömän näköinen, mutta merkillinen mies. Hänen oikea nimensä lie ollut Iisak Finell, vaikka häntä ennen oli nimitelty erinäisillä haukkumanimillä. Viime vuosikymmeninä häntä tavallisesti sanottiin vain "ranta-suutariksi" tai Vinellin Iiskaksi, mutta aikaisemmin häntä oli haukuttu esim. Iisuhassuksi, vieläpä "ryssänsinelliksi", kuten vanhemmat ihmiset tiesivät kertoa. Nämä haukkumanimet olivat kait johtuneet siitä, että Iiska nuorena oli oleskellut Venäjällä.

Kaupunkilaiset eivät muuten tienneet hänestä paljon mitään, sillä Iiska oli itsekseen elävä, yksinäinen ja perin harvapuheinen mies. Kuitenkin saattaa sanoa, että kaupungin asukkaat hänet toki tunsivatkin, sillä monethan olivat häneltä aina ostaneet hyviä tuoreita silakoita ja sangen monet saaneet häneltä jalkineensa hyvin ja huokealla korjatuiksi. Iiska oli nimittäin kalastaja sekä asusti enimmän osan vuotta isossa kaiapurressaan kaupungin "kalarannassa", johon hän aina saapui muitten kalastajain laivueen mukana omalle vanhalle paikalleen, pursi hopeaisilla silakoilla lastattuna. Mutta kevätpuolisin ja syksyisin hänen veneensä, niinkuin muutamain muittenkin, makaili viikoittain laiturin kytkettynä, ja silloin Iiskan nähtiin siellä usein purjeen varjossa istuskelevan ja ahkeroitsevan — suutarintyössä.

Kaupunkilaiset olivat niin tottuneet Iiskan vanhaan purteen, että kun se toisinaan oli useita viikkoja tipotiessään, ei kukaan sitä pannut merkille tai häntä edes muistanutkaan. Mutta niinä aikoina, kun hänen veneensä oli laiturissa ja kalakauppa oli ohitse, varsinkin köyhempi kansa kävi hänen luonansa jalkineitaan korjauttamassa.

Näin oli tämä rantasuutari monet Herran vuodet saanut elellä kenenkään häntä sen enempää huomaamatta, kunnes vihdoin hänenkin aikansa tuli. Eräänä kauniina sunnuntai-aamuna, noin 40 vuotta sitten, nuori maisteri, joka äskettäin oli saapunut Helsingistä tänne maaseudulle uuden sanomalehden toimittajaksi, ensi löytöretkellään keksi Iiskan hänen veneensä ruffissa, huomaten ohimennessään, että oviluukusta nousi savua. Uteliaisuudesta maisteri laskihen laiturilta purteen, samasta syystä Iiskakin kömpi ruffista näkyviin, ja edellisen otettua savukeaskinsa esiin istuttiin siinä tekemään lähempää tuttavuutta.

Iiska kertoi miten hän nuorena suutarinopin käytyään oli kulkeutunut m. m. Venäjän pääkaupunkiin, mutta oli muutaman vuoden siellä joppailtuaan lähtenyt merille sekä sitten purjehtinut yhteen menoon yli 20 vutta. Tultuaan vihdoin kotikaupunkiin takaisin, ei hänen vapaaseen ilmaan tottunut, hehkuva henkensä enään voinut viihtyä huoneen ahtaudessa. Senvuoksi hän oli ostanut tämän purren, kutonut itselleen kaiaverkkoja ja rakentanut kaukaiselle meriluodolle mökin, jossa hän joskus kylmempinä talvina parisen kuukautta asui. Kun maisteri sitten kysäisi oliko hän merillä saanut rahoja kokoon, Iiska oli vetänyt ruffista isohkon punaisen lippaan ja avannut sen kannen. Sen sisässä oli maisteri silloin nähnyt parin vanhan sanomalehden alla eri tavalla seteleitä ...

Maisteri oli sitten laatinut lehteensä lyhyen uutisen tästä omituisesta kalastaja-suutarista, joka ei voinut elää muualla kuin vetten päällä. Se oli kiinnittänyt häneen kaupunkilaisten erikoisen huomion joksikin aikaa, vaan pianpa hänet jälleen unhotettiin.

— — —

Äskettäin kävi eräs vanha tuttavani odottamatta asunnossani katsomassa, "hämäräperäinen lievemies", joka myös toi terveisiä kaukaisesta kotikaupungistamme, jossa kehui olleensa viime kesänä käymässä. — "Ja osaatko arvata, kuka siellä oli vastikään kuollut ja mitä ihmeitä siitä kerrottiin?" hän m.m. jonkin verran kiihtyneenä huudahti. "Ajatteles, kun se ijankaikkinen rantasuutari oli siellä vihdoinkin kuollut lähes 80 vuoden vanhana. Ja voitko nyt ikinä uskoa, testamentannut äärettömän omaisuutensa — toistakymmentä miljoonaa markkaa — arvaappas kelle? — Sosialisteille!"

"Sosialisteilleko!"

"Ihan! Ei tosin kaikille sosialisteille, mutta **kaikille niille sosialidemokraattisille agitaattoreille y.m. toimihenkilöille,** jotka vähintäinkin 13 päivää ovat olleet ahkerasti toimessa puolueen hyväksi — niin kuuluu testamentissa seisovan".

"Ei, mutta — totisesti! Noh, johtuupa mieleeni, että ennen joskus tuumailin, että se ukko mahtaakin olla sosialisti. Hänellä muuten ei kait ollut keitään perillisiä. Mitä sanovatkaan kaupunkilaiset sellaisesta pommista?"

"Hm — asia on koetettu pitää kuulema hyvin salassa, mutta tietysti sitä kovin ihmetellään".

"Paljonko sanoit rahaa olevan?"

"Noin kolmetoista miljoonaa".

"Huuh! Kun "Totuuden Torvi" tämän saa kuulla, niin se arvatenkin taas oikein riemusta riekuu: "Minä ulvon, minä ulvon!" Mutta — tosiaankin: maalaisliitto ja edistys ovat varmasti saaneet asiasta jotain vihiä; muutenkos ne niin vietävän kiihkeästi olisivat pauhanneet ja kirjoitelleet sosdemojen puolesta?"

"Aivan varmaan; asia on selvä, yhteinen akutaattorinperintö ja rintamaveljeys vetää: kussa haaska, sinne korpit kokoontuvat", myönteli tuttavani miettiväisen näköisenä. **Lauri Mer.**

Se "kuollut" kommunismi

Mitä sanoo kuluneen viikon uutissato

Vasemmiston ja keskustan tavanomainen puhe siitä, että kommunismi on nyt sitten meiltä jo kuollut, alkaa hiljalleen taas naurattaa näin kevään ja lakkoajan tullen. Pieni, aivan ylimalkainen silmäys kuluneen viikon alkupuolen eräisiin lehtiuutisiin puhuu sekin puolestaan jotain.

Turun, Vaasan ja Viipurin hovioikeuksissa on parhaillaan kussakin käsiteltävänä n.k. suuria kommunistijuttuja, joista paikalliset lehdet ovat paljastelleet yhtä ja toista, joka osoittaa, miten solutustyö, sotilasvakoilu y.m. kukoistaa kuten ennenkin. Syytettyjen luku näissä jutuissa nousee useihin kymmeniin.

Torstaiset Kuopion lehdet kertovat, että siellä on joutunut poliisin haltuun vaarallinen kommunisti, Venäjältä tullut piiriorganisaattori Hannes Kasanen, joka oli tänne komennettu jälleen salaisia tehtäviä varten, oltuaan aikaisemmin kuritushuoneessa pari kertaa. Hänen pidätyksensä johti lisäksi kahden lapinlahtelaisen solun kiinnipanemiseen.

Oululainen kommunisti ja vakoilija K. V. Lehtinen, joka on harjoittanut laajaa sotilasvakoilua m.m. Oulun ja Viipurin seuduilla, on joutunut kiinni, niinikään apureineen, ja jutusta kehittyy mitä huomiotaherättävin.

Kiuruveden käräjillä on lakkautettu t. k. 21 p:nä kaksi työväenyhdistystä ja yksi "urheiluseura" kommunistisina. Tornion raastuvanoikeus on lakkauttanut urh. seura Tornion Kisan kommunistisena. Sotkamon käräjillä keskiviikkona lakkautettiin samasta syystä kokonaista yksitoista "työväenyhdistystä".

Kemissä ovat kommunistit levittäneet vappumielenosoituksiin kehoittavia kiihoitusjulisteita. Samallaisia, Lahdessa painettuja, on juuri levitetty m.m. Lahden ympäristössä Jalkarannassa.

Helsingin kommunistien mielenosoitus ja haudanhäpäisemisyritys on vielä tuoreessa muistissa.

Näin "kuolee" kommunismi tässä keskustan hallitsemassa ihannemaassa.

— **Pataljoona, jossa on 300 upseeria** ihmeellistä, mutta sellainen on jo hyvän aikaa toiminut maassamme: Helsingin akateemisen suojeluskunnan "upseeripataljoona" joka saa esittelynsä Hakkapeliitan vastailmestyneessä numerossa (17). Samassa numerossa on m.m. Helsingin, Viipurin ja Porin valloituksista upeat kuvasarjat.

— **Rudyard Kipling: INTIAN VIIDAKOISTA.** Viime kuussa julkaistun ensimmäisen sarjan jatkona seuraa nyt toinen, sekin kolmantena, kuvitettuna painoksena. Kirjan hinta sid. 18 mk. — Otavan kustantama.

I.K.L.

Uusia osastoja

Karttulassa perustettiin I. K. L:lle paikallisyhdistys t.k. 23 pnä. Sen puheenjohtajaksi valittiin maanv. V. Snellman, varap. maanv. E. Tervola, johtokuntaan lisäksi 3 henkilöä.

Rautalammilla perustettiin t.k. 23 pnä paikallisyhdistys, jonka johtokuntaan valittiin 7 henkeä. Tilaisuudessa hra Rolf Roschier selosti liikkeen ohjelmakysymyksiä.

Iisalmessa perustettiin samana päivänä kaksi osastoa. Kaupungin osaston puheenjohtajaksi tuli varat. E. Stenius, varalle luutn. V. A. Aaltonen. Maalaiskunnan osastoon sahanhoit. P. Nieminen, varalle maanv. Herman Kiiskinen. Asetettiin johtokunnat, tilintarkastajat y.m. ja keskusteltiin useista liikkeen asioista. Osastot järjestävät juhlan toukok. 13 pnä.

Nurmeksessa perustettiin osasto samana päivänä. Johtokunnan puheenjohtajaksi valittiin jääk. kapt. E. Tuisku, varalle pankinj. E. H. Törrönen. Lisäksi asetettiin johtokunta ja muut virkailijat.

Ilmajoella perustettiin osasto t.k. 23 pnä. Johtokunnan puheenjohtajaksi tuli maanv. Niilo Pirilä, varalle opett. Arvo Kataja. Jäseniä liittyi jo alussa runsaasti.

Varkauden paikallisosasto perustettiin t.k. 21 pnä. Johtokunnan puheenjohtajaksi tuli ins. Dahlgren, varalle opett. Väänänen.

Kokkolassa perustettiin paikallisyhdistys t. k. 26 p:nä. Tilaisuudessa liittyi jäseniä jo 41. Johtokunnan puheenjohtajaksi valittiin ins. Soini Pohjanpalo, varalle joht. J. Andersson.

Enossa perustettiin paikallisyhdistys t. k. 25 p:nä. Johtokunta valittiin, puheenjohtajana apt. F. Vanhala, varalle metsänhoit. V. Swahn.

Liperin paikallisyhdistys perustettiin t. k. 26 p:nä. Puheenjohtajaksi valittiin johtokuntaan maanm. ins. Toivo Kuokkanen, varalle maanv. Juho Hirvonen.

*

Eduskuntaehdokkaita on I. K.L. jälleen asettanut: Viipurin läänin itäisessä piirissä agr. E. A. Tuomivaara, Oulun läänin eteläisessä leht. J. V. Vainio ja maanv. L. Puttala.

Arpajaiset. Isänmaallisen Kansanliikkeen Kannatusyhdistys on sisäasiainministeriöltä anonut lupaa suurten 500,000 arpaa käsittävien arpajaisten toimeenpanemiseksi tämän vuoden toukokuun 15 ja ensi vuoden huhtikuun 1 päivien välisenä aikana arvan hinnan ollessa 5 mk. Anomukseen on suostuttu.

— **Ne ministeritittelit.** Tositapaus pääkaupungin korkeakolusta. On syyslukukauden alku. Professori, maan kuuluisimpia tiedemiehiä, ottaa vastaan uusien opiskelijain ilmoittautumisia.

Pöydän eteen astuu vuorollaan uusi keltanokka ja "meidaa":

— Olen N. N., ministerinpoika K:n kunnasta.

Professori katsahtaa ilmoittautujaan ja virkkaa nopeasti:

— Minä olen N. N., ajurinpoika V:n kaupungista.

Ympäröivässä keltanokkaparvessa käy asianymmärtävä hymähdys.

Ihailevat katseet suuntautuvat vanhaan tiedemieheen.

Tampereelle ja kuitenkin söi sanansa, katsoivat pojat muistutuksen tarpeelliseksi ja lähettivät sähkösanoman **"sanasta miestä, sarvesta härkää; linnaan mennessä".**

Nyt on taas isänmaa näistä "roistoista" vapaa joksikin aikaa ja luopionkin koskemattomuus taattu, jos matka sattuisi tänne päin.

Kuitenkin me lapualaiset täällä olemme edelleenkin horjumattomasti sitä mieltä, että vannottu vala pitää ja näissä mietteissä emme vastakaan voi sallia Mikon, juutalaisen tohtorin ja luopion tapaisten miesten puheiden pitämistä jo ennestään tarpeeksi punaisessa Hämeessä. Terveiset muuhun Suomeen!

A.

Paavo Heinonen, Nahkatehdas

Töysä, kk.

LAPIKAS. ja PIEKSUNAHAN ERIKOISTEHDAS.

Vapaamielisen humaanisuuden katinkulta

Kuolemantuomio käytäntöön

Meidän maamme rikostilastot viime vuosilta osoittavat peloittavaa lisääntymistä, mitä tulee ammattimurhiin ja törkeisiin rikoksiin. Erittäinkin ovat lisääntyneet alaikäisiin kohdistuneet siveellisyysrikokset kammottavassa määrässä. Tästä asiasta tehtiin hiljattain esitys, joka sai vastaansa lääkärikuntamme tunnetuimmat kyvyt. Sanottiin, että mainitunlaisten rikosten tekijät ovat enemmässä tai vähemmässä määrässä abnormeja eli vailla normaali-ihmiseltä vaadittavaa vastuuntuntoa, seksuaalisesti sairaita. Heihin ei voi siis sovelluttaa rikoslakia. He kuuluisivat siis vain lääkärikunnan diagnoosien mukaan korkeintaan sterilisoitaviin rikoksellisiin, jotka sen jälkeen valtion kustannuksella lopun elämänsä elätetään — sairaalassa. Maallikkona emme voi asiaa perustella lääkärin kannalta, mutta tällaisissakin tapauksissa voi olla perittyjen ominaisuuksien lisäksi hankittuja taipumuksiakin; kuinka voi muuten ymmärtää tapauksia, joissa nuhteettomana pidetty perheenisäkin on sekoittunut sellaisiin luonnottomuuksiin. Seksuaaliset inversiotapaukset taasen ovat eri luokkaa naisellisine tai miehellisine taipumuksineen. — Steriloisoiminen, onhan se nyt ehkä inhimillisempää kuin sähkötuoli tai kuula, mutta mitä hyötyä on yhteiskunnalle tuollaisista sairaaloissa loikovista eunukeista? Ja kun kuullaan tuollaisista rikoksista, sanoo kansan oikeudentaju heti reagoiden: henki pois! Toinen asia on sitten, mitä sanoo vapaamielisyydessään pöyhkeilevä tieteellisyys, joka pystyttää kymmenen hyvinpalkattua komiteaa asiaa vatkaamaan vuosikausiksi.

Toinen asia: Mitä varten meidän köyhä valtiomme rakentaa niin paljon mukavia asuntoja ammattimurhaajille, paatuneille rikollisille ja unohtaa rehellisellä työllä itseään ja perhettään elättelevän kansalaisen tilaan, joka ennen pitkää johtaa hänet rikokseen, jos hän tahtoo saada lapsilleen leipää? Miksi on tuo rikollisen asunto vapaa, ilman sanottavampia työntekovelvollisuuksia? Sanotaan, että he ovat vähä-älyisiä ja muka syyntakeettomia. Ei — heidän älykkyytensä on useinkin keskitasoa korkeammalla ja siitä juuri johtuukin tuo Indiaan verrattava kastijako vankiloissa. Mielestämme tulisi edelleen pyrkiä siihen, että ensikertalaisille pitäisi antaa mahdollisimman lyhyt tuomio, jona aikana he saisivat kokea ruumiillista kuritusta, esim. raipparangaistusta vankilajohdon läsnäollessa, rikoksesta riippuen, ja nähdä vaikka hieman nälkääkin. Rangaistuksen jälkeen tulisi heidät vapauttaa p u h d a s m a i n e i s i n a, ilman papinkirjaan tehtäviä mainintoja. Tuomio tulisi lisäksi kärsiä eristettynä, niin olisi vaikutus varmasti toinen kuin vuoden parin vetelehtimisessä kaikenmaailman haljujen parissa.

Täysin parantumattomille pahantekijöille ja kylmäverisille murhaajille pitäisi saada tuon tarpeettoman mukavan täysihoidon sijaan, joka on vielä kalliimpi valtion kukkarolle kuin sterilisoitujen sairaalahoito, tuollainen äkillinen tuskaton kuolema joko sähkötuolissa, giljotinissa tai kiväärien edessä. Yhteiskunta vapautuisi silloin pienellä leikkauksella mätäpaiseista, jotka levittävät tuhoa useammalla kuin yhdellä tavalla. Täten he kylläkin saavuttaisivat huomattavan erioikeuden rehellisiin kansalaisiin nähden, nimittäin nopean ja tuskattoman kuoleman, mutta sen me kyllä heille suomme, kunhan heistä vain pääsemme.

Kiinan historiaa

Jatkoa.

1894 syttyi toinen sota Jaappanin kanssa, kun kumpikin katsoi oikeudekseen pitää Koreaa vasallivaltionaan. Jaappanilaiset voittivat sodan loistavasti saaden Kiinalta 750 milj. mk. sotakorvauksen.

Kiinan suuruus alkoi tämän jälkeen nopeasti laskea. Vallassa oli reformipuolue (s.o. valtiosäännön, julkisen elämän alojen suunnitelmanmukainen ja n.s. laillista tietä tapahtuva muutos oli määräävänä. Sille ei enempää kansan kuin valtionkaan kokonaisuus ja hyvinvointi ollut pääasia, vaan se, että ennakolta määrätyt ohjeet olivat määräävinä). Reformien aikana Euroopan suurvallat huomasivat Kiinan heikkouden, anastivat itselleen alueita vuokraoikeuden nimellä. Ensin Saksa otti Kiantsoun 90 vuodeksi sekä Santungin niemimaan. Venäjä sai Porth-Arthurin 25 vuodeksi josta Jaappani sai korvausta 112 miljoonaa Smk. Venäjältä, Ranskalta ja Englannilta. Ranska otti Kvangtsouvan lahden ja Englanti Vei-hei-vein. Reformit olivat siten Kiinan kuuluisimmat "plootuvuoret". Tämä suututti kiinalaisia. "Vanhoilliset" ja kansalliset voimat päättivät ottaa maan asiat hoitoonsa. V. 1898 pakoitettiin keisari jättämään hallituksen. 5 reformipuolueen johtajaa mestattiin. Nuorison keskuuteen syntyi joukko isänmaallisia yhdistyksiä, jotka muodosti v. 1900 n.s. boksarien ydinjoukon prinssi Tuon johdolla. Boksareihin liittyi jonkun verran kelvotonta ainesta, josta johtui että harkitsemattomiakin tekoja tehtiin. Liikkeen alussa toivottua kansallista itsenäisyyttä Kiina ei enää pystynyt saavuttamaan. "Reformien" suvaitsevaisuus oli antanut europpalaisille liian lujat otteet Kiinan maakamaralla. Kansallinen nousu tapahtui liian myöhään ollen toistaiseksi viimeinen toivoton yritys kansallisen Kiinan jälleenluomiseksi. Boksarikapina kukistettiin, eikä Kiina sen jälkeen omista asioistaan ole itse pystynyt määräilemään. Lisäksi Kiina määrättiin maksamaan Europan suurvalloille ja Jaappanille 1,775,000,000 Smk. vahingonkorvaus, jonka viimeinen maksu olisi suoritettava 1940.

Mantsuuria, juuri sama Mantsuuria, josta nytkin on kysymys, tuli päiväjärjestykseen. Venäjä kun ei halunnutkaan valtaussyistä luovuttaa Mantsuuria Kiinalle, vaan tahtoi vielä Koreankin valtansa alle. Ristiriita ratkaistiin vasta venäläis-jaappanilaisella sodalla. Sodan aikana teki Jaappani Kiinan kanssa sopimuksen, että jos Kiina pysyy puolueettomana, niin Jaappani luovuttaa Mantsuurian Kiinalle takaisin pitäen itse Port Arthurin. Täydellistä valtaa ei Kiina Mantsuuriassa kuitenkaan saanut.

Jaappanin sodan jälkeen Kiinan reformit taas rupesivat vaikuttamaan käyttäen valttinaan pyrkimystä kuinka rauhallisilla keinoilla saadaan maa-alueita laajennettua, ja että "nytkin meillä on Mantsuuria" j.n.e. Lähetettiin erikoiset tutkijalautakunnat Jaappaniin ja Eurooppaan ottamaan selvää valtiollisista ja taloudellisista seikoista.

Europan ja Jaappanin diplomaatit pitivät huolen siitä, että nämä tutkijat saatettiin mahdollisimman radikaalisten oppien ja piirien kanssa kosketuksiin. Suurvaltain diplomaatit ymmärsivät, että sellaista jättiläistä kuin Kiina ei sovi kasvattaa kansallishenkeen pohjautuvaan järjestelmään, vaan parempi on maa saada mahdollisimman epäkansalliselle ja puolustuskyvyttömälle pohjalle. Marxilainen maailmankatsomus siis kuljetettiin Kiinaan sen porvariston vapaamielisen reformipuolueen, siis laillisuusrintaman toimesta, valtion kustannuksella.

Tämän tutkijalautakunnan esityksestä syysk. 1 p:nää 1906 keisari julisti, että uusi hallitusmuoto oli tarpeellinen. Syyskuussa 1907 keisari antoi julistuksen, jossa luvattiin 9 vuoden kuluttua kutsua kokoon parlamentti, ja sillä välin oli kussakin maakunnassa järjestettävä erikoiset neuvostot, joiden kokoonpanosta määräävät nekin, joilla ei ole mitään yhteiskunnallisia velvollisuuksia. 1909 kokoontuivat ensi kerran neuvostot, jotka vaativat valtiopäivien kokoonkutsumisen jouduttamista, ja hallitus suostui pienin ehdoin siihen, että oli kutsuttava kokoon valtakunnan valiokunta ja neuvoa antavalla vallalla varustetut valtiopäivät, jotka kokoontuivatkin lokakuussa 1910. Kun tämäkin kokous vaati, että perustuslaillinen maakuntaneuvostojen hallitusmuoto pantaisiin mitä pikimmin toimeen, annettiin marrask. 4 p:nä 1910 uusi keisarillinen julistus, jonka mukaan eduskuntainen valtiomuoto tulisi toimeenpantavaksi jo 1913.

Edesvastuuttomat piirit, joille ei maan kokonaisuus, kansan hyvinvointi ja voimakas puolustuskunto olleet pääasia, vaan omat luokkapyyteet, näkivät, että nyt on heidän aikansa tullut, eivätkä enää odottaneet reformien toimeksi saamaa parlamenttaaristen valtiopäivien kokoontumista. Maa luisui vallankumouksen syliin tohtori Sunjatsenin johdolla lokak. 1911. Tässä puristuksessa Kiinan kansa onkin kiemurrellut 22 vuotta löytämättä ulospääsyä. Maassa valitsee kaikkien sota kaikkia vastaan.

Tässä lyhykäisyydessään maapallon vanhimman ja suurimman kansan olemassaolon taistelut, jotka kauttaaltaan läpi vuosituhansien todistavat oikeaksi prof. Koskenniemen sanat: "Elinehtoisen kansan asevelvollisuus ei lakkaa koskaan. Kansa joka tahtoo elää, ei suvaitse poliittisessa vaikutuksessa voimia ja henkilöitä, jotka ovat julkisesti asettaneet ohjelmakseen sen valtiollisen ja kansallisen olemassaolon hävittämisen".

Meidän velvoituksemme: Jokainen Suomen mies joka liittyy ja kuuluu isänmaalliseen kansanliikkeeseen, rakentaa tulevaa Suur-Suomea.

I. K. L:n Naisten
maatakäsittävä kokous
LAPUALLA 30. 4. 33.

Klo 11 JUMALANPALVELUS kirkossa. Käynti **Sankarihaudalla:** puhe, opettaja Elsa Forsman, seppeleen laskevat rovastinna Kares ja emäntä Kosola.
Senjälkeen **KOKOUS** Seurahuoneella: avajaissanat, maist. Hilja Riipinen. I.K. L:n terveiset, mv. Vihtori Kosola. Esiintyjinä: leht. Perón, kansaned. Maija Häkkinen, joht. Eva Somersalo ja toht. Kaino Oksanen.

Juhlailtama
klo 19. Ohjelmassa m.m. mieskuorolaulua, melodraama, Hilja Riipinen, puhe, toht. Suoma af Hällström.
Liput. 10:—, 8:— ja 5:—

Kenkien ostoaika alkaa!
Nyt on syy kysyä meiltäkin hintoja, jotka ovat ehdottomasti kilpailukykyiset. Paras kenkien ostopaikka on
Koskisen Kenkäkauppa Seinäjoella
Halpoja **jäännöspareja** myytävänä. Ostajat, pitäkää muistissanne.

ARV. NAISET!
Kevät saapuu kukkasineen
Kohta aallokko kutsuu Teitä vilpoiseen syleilyynsä. — **KESTOLAINEET** tehtynä ensiluokkaisella koneella parhainmaksi havaituin välinein kaksinkertaistavat nautintonne.
NAISKAMPAAMO CHARME, Vaasa.
Raastuvankatu 19. Puh. 494.

Vappu saapuu ja sen jälkeen lämmin kesä
jäätelö tulee muotiin,
nakkimakkarat myöskin
maistuvat. Näitä saa **KETTUSEN KIOSKISTA Seinäjoen kauppatorilta.**
Perheenemännät! Jäätelöä kannetaan kotiin.

Isänmaan laki

Se on piirretty sydämeen jokaisen.
Se on painettu mieliin ja veriin.
Se on kätketty multiin hautojen.
Se on hakattu miekkojen teriin.
Lain kunnia, kansan sankarityö,
joka kerta kun uhkaa vaino,
ne vaatii: oikeuden puolesta lyö
alas väärän ikehen paino.
Te isät kuulkaa, me vannomme sen:
se on piirretty sydämeen jokaisen.

Se on piirretty kansamme vaakunaan.
On suoraan viitottu tiemme.
Me vannomme valamme uudestaan,
sen aikakirjoihin viemme:
niin kauan, kun kätemme kohoaa
ja sanamme säihkyvät tulta,
tämä maa se meidän voimamme saa
ja hurmetta juoda sen multa.
Te isät kuulkaa, me vannomme sen:
oomme vartiat lain ja vapauden.

Erkki Peltonen.

Paras on aina halvin,
sitä saatte meiltä.
Tulkaa meille ja ostakaa vapuksi kaikki tarvitsemanne tavarat sopuhintaan. **Vappuna nautitaan simaa** ja **tippaleipiä.**
Kevään tuoreita tuotteita: Retiisejä, persiljaa, silliä, anjovissäilykkeitä, hanhen maksaa, hummeria, Ananas hedelmäsäilykkeitä, ruokaöljyä, viinietikkaa y.m.
Lempi Viitanen, Seinäjoki.

Huveja.
Vappunaamiaset
Seinäjoen Yhteistalossa
lauantaina t. k. 29 p:nä klo 20.
LIDO soittaa.
Liput 6:—, naamioidut 3:—.

Kannuksen Sinimustat
Juhla
KANNUKSEN V.P.K:N TALOSSA
sunnuntaina t. k. 30 p:nä, alk. klo 14.
Ohjelmassa: Torvisoittoa. Tervehdyspuhe. Juhlapuhe: pankinj. Iivari K o i v i s t o. — Torvisoittoa. Juhlaruno: tait. S. Pahkala. Puhe: toim. Vilho V i i t a. Torvisoittoa. Lopettajaissanat: khra Juhani V u o r i n e n. Maamme.

Hullun kertomus

Pitkä ja komea poika, solakka kuin humalasalko, oli tämä sosialisti. Ja hänellä oli pitkä, tuuhea "taiteilija-tukka", joka lainehti liekehtivissä punakiharoissa.

Mutta hänen kasvoillaan oli jotain alhaista ja eläimellistä. Ilmetty fauni: litteä nenä, ulkonevat poskipäät, leveä, aistillinen suu. Hän oli palveluksessa jonkun "työväenlehden" kirjapainossa.

Kävimme molemmat samaan aikaan eräässä piirustuskoulussa, jossa hän joutoaikoinaan opiskeli.

Siellä oli eräs malli, kipsinen jalopeura-veistos, jota heti ensi näkemältä aloin vihata, sillä jalopeura oli kuvattu pikkumaiseen, istuvaan asentoon, ja se muistutti enemmän jalopeuran irvikuvaa kuin tuota uljasta eläintä kaikessa majesteettisuudessaan.

Tätä kipsimallia nyt piirsi punatukkainen sosialisti. Ja minusta se hyvin sopi hänelle, hänen tempperamentilleen ja hänen proletaristiselle karaktäärilleen. Ne juuri näkevät majesteettisen elämän tuollaisena pikku-karakteristisena.

En ole mikään sosialistien lämmin ystävä, enkä tätäkään puheenaolevaa erikoisemmin suosinut. Pikemminkin minua harmitti, että jalo ja korkea taide annetaan kaikkien "taiteilijain" raastettavaksi. Minusta ei ainakaan tuo punatukka-sosialisti sopinut ollenkaan taiteen ylevään ja majesteettiseen ilmakehään.

Saadakseni selväksi kaikille, mitä hänestä ajattelin, ryhdyin kerta kaikkiaan "laittomiin" tekoihin.

Hän oli saanut juuri piirustuksensa jalopeurasta valmiiksi ja meni ulos jaloittelemaan, kun sain yhden tuollaisista päähänpistoista, jotka saattavat koitua, sangen vaarallisiksi. Otin hiilen, piirsin istuvan leijonankuvan alle: "Sosialisti".

Tekoni tuntui aluksi saavan yleisen hyväksymisen, sillä kaikki muutkin ajattelivat samaa.

Mutta sitten tuli sisälle itse se punapää.

Olen tavallisen miehen käsissä kuin märkä rätti ja hän oli tavallista kookkaampi.

Suupielet vaahdossa hän hyökkäsi kimppuuni.

En ajatellutkaan itseäni puolustaa, mutta samassa kohtasi katseeni uskollisen, lämpöisen silmäparin, josta luin häpeää, häpeää siitä, että olin niin kovin pieni ja hento mieheksi, tuon lujan ja voimakkaan miehen rinnalla. Sellainen on häpeä, jota ei kukaan mies jaksaisi kantaa. Olisiko minun ollut taistelematta kukistettava minulle uskollisimman naisen nähden. Sata kertaa ei!

Voimani kasvoivat silmänräpäyksessä satakertaisesti. Linkosin tuon päälletunkevan barbaarin kuin leikkipallon luotani vasten toista seinää. Kreikkalaiset jumalankuvat hyppivät jalustoillaan, ja mennessään potkaisi "punatukka-sosialisti" pienen, istuvan irvi-leijonan säpäleiksi. Mutta sitä en nyt ajatellut. Minä seisoin kuin voittaja areenalla, keskellä hävityksen kauhistusta ja lihavan, vanhan vahtimestarin siunaamisia ja päivittelyjä.

Kätenikin oli venähtänyt pois sijoiltaan, mutta olinhan puolustanut vanhaa, ikivanhaa aristokraattista kulttuuriamme.

Jyrki Junkkari.

Miesten pukuja
lasten kenkiä varmasti halvimmalla myyn minä.
Seinäjoen
Osto- ja Myyntiliike
Ahti Perttu.

Linja-autoliikenne
Toukokuun 2 p:stä alkaen 1933.
Kauhajoki—Kurikka—Ilmajoki—Seinäjoki

	Klo	Klo	Klo
Kauhajoelta	6,30	—	—
Lohiluoma	6,55	—	—
Kurikka, lähtee	7,20	12,15	16,30
Koskenkorva Ok.	7,40	12,30	16,45
Ilmajoki Ok.	8,00	12,50	17,05
Nikkola	8,10	13,00	17,15
Tuomikylä	8,15	13,05	17,20
Saapuu Seinäjoelle	8,40	13,30	17,40

Seinäjoki—Kauhajoki

	Klo	Klo	Klo
Seinäjoelta lähtee	10,20	15,00	18,45
Tuomikylä	10,40	15,20	19,05
Nikkola	10,45	15,25	19,10
Ilmajoki Ok.	11,00	15,40	19,20
Koskenkorva Ok.	11,20	15,55	19,40
Kurikka, saapuu	11,35	16,15	20,00
Lohiluoma	—	—	20,35
Saapuu Kauhajoelle	—	—	20,55

Huomatkaa! Sunnuntai- ja juhlapäiväaamulla 1:tä tuntia myöhemmin kuin arkina, siis 7,30, kaikki toiset vuorot samat kuin arkina.

Kunnioittaen
J. PELTONEN.
Ilmajoki. Puhelin 97. Kauhajoella Peltosen kahvila.

Maalausliikkeitä.
MAALAUSLIIKE S. V. SUOMINEN,
Seinäjoki, Kalevank. 5, p. 3 27.
Suorittaa kaikkia maalaustöitä ammattitaidolla. Pyytäkää kustannusarvioita.

Vaatturiliike
T. Laajanen
Seinäjoki. Puhel. 208.
Arki-, juhla- ja sotilaspukuja.

Hotelli National
Turku, Rauhank. 8, lähellä asemaa.
I lk. hotelli ja ravintola.
Huoneita 1 h. 15:—30:— ja kahden h. 40:—50:—, lisävuode 10 mk. vuorok.
Oma keskus, nimihuuto N a t i o n a l.
S u o s i t e l l a a n!

LOIMAALLA:
Loimaan Seurahuone
Puhelin 60.
Ainoa I luok. hoteli ja ravintola paikkakunnalla.

HOTELLI SEURAHUONE
Iisalmi. Omist. **Iida Bolander.** Puh. 346.
Aamiaista tarjoillaan kello 10—13
Päivällistä „ kello 16—18
Kahvia, teetä, virvokkeita sekä lämpimiä ja kylmiä voileipiä koko päivän.
Ajanmukaiset hinnat. Kohtelu hyvä.
Ravintola suljetaan klo 23,30.

LAKEUDEN SANA

Päätoimittaja: **Vilho Viita.**

Lehti ilmestyy joka perjantai.

Toimitus ja konttori Seinäjoella Koulukadun 3:ssa Seinäjoen kirjapainon yläkerrassa, puh. 85. Avoinna arkipäivisin klo 10—16, sunnuntaisin klo 16—24.

Tilaushinnat:

Koko vuosi 30 mk., puoli vuosi 20 mk., neljännesvuosi 10 mk., kuukausi 4 mk.

Tilauksia vastaanottavat maan kaikki postikonttorit ja rautatiekirjakauppa Oy:n myymälät, asiamiehet sekä lehden konttori.

Ilmoitushinnat:

Tekstin jälkeen 1 mk., ennen tekstiä ja tekstissä 1:20 mk. palstamillimetriltä. — Jatkuvista ilmoituksista alennus.

Seinäjoki 1933. Seinäjoen kirjapaino.